

**ВАЗОРАТИ КИШОВАРЗИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН
АКАДЕМИЯИ ИЛМҶОИ КИШОВАРЗИИ ТОҶИКИСТОН
ИНСТИТУТИ БОҶУ ТОКПАРВАРӢ ВА САБЗАВОТКОРӢ**

ТАВСИЯНОМА

**ТЕХНОЛОГИЯИ ПАРВАРИШИ АНГУРИ ҶАВЗ ВА
АҲАМИЯТИ ФИЗОИИ ОН**

ш. Душанбе, 2024

Бо қарори Шӯрои методию таълимии Институти боғу тоқпарварӣ ва сабзавотқорию Академияи илмҳои кишоварзии Тоҷикистон, протоколи №3 аз 16.08.2024 ба чоп тавсия гардидааст.

Муаллифон:

Қаландаров Р.Ю. н.и.к.,

Толиҳов Ҷ.А. н.и.к.,

Наимов Д.А.

Мухаррир:

Қамолов Н., н.и.к. - ходими пешбари илмии Институти боғу тоқпарварӣ ва сабзавотқорию АИКТ.

Мухаррири техникӣ:

Шарипов Ш.И. - котиби илмии Институти боғу тоқпарварӣ ва сабзавотқорию АИКТ.

Дар тавсияномаи мазкур маълумот оид ба технологияи парвариши, тавсифи навъ, бунёди тоқзорҳо ва чораҳои мубориза бар зидди касалию зараррасонҳои тоқзорҳо дар минтақаҳои гуногуни ҷумҳурий маълумот оварда шудааст. Барои корхонаҳои кишоварзӣ, хоҷагиҳои деҳқонӣ ва аҳолии пешбинӣ шудааст.

© Институти боғу тоқпарварӣ ва сабзавотқорию АИКТ, 2024

Сарсухан

Токпарварӣ яке аз соҳаи асосии баҳши кишоварзӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳисоб рафта, таърихи ҳазорсолаҳоро дар бар мегирад. Навъҳои гуногуни хушсифати он имрӯз алақай шуҳрати ҷаҳонӣ пайдо кардааст. Халқи тоҷик аз қадимулайём навъҳои хушсифату хушмаззаи ангурро офарида, аз насл ба насл боқӣ гузоштаанд. Ҳоло дар боғоти шаҳру ноҳияҳои кишвари мо бештар аз 190 навъу намунаҳои гуногуни маҳаллӣ ва зиёда аз 30 навъҳои бурунмарзӣ (интродусионӣ) парвариш карда мешаванд.

Дар замони муосир токпарварӣ дар Тоҷикистон яке аз соҳаҳои сердаромад ба ҳисоб рафта, дар иқтисодиёти миллӣ барои ғани гардонидани бучети давлат мавқеи устуворро ишғол менамояд. Ангур ва маҳсулоти коркарди саноатии он дар ҳалли ба даст овардани истиқлолияти озуқавории кишвар нақши калонро мебозад.

Барои таъмин намудани аҳолии мамлакат бо мевачоту ангур, бояд рушди соҳаи боғу токпарвариро хуб ба роҳ монд. То имрӯз деҳқонон (фермерҳо) ва ҳавасмандони ин соҳа навъҳои гуногуни дарахтони мевадиханда ва токро парвариш мекунанд. Аммо амалӣ намудани рушди соҳаи боғу токпарвариро бе надоштани савияи дониши баланди деҳқонон ва тавсияи олимони тасаввур кардан ғайри имкон аст.

Ангур ва аҳамияти он барои таъмини аҳоли бо маҳсулоти аз он руёнидашуда

Ангур - растани бисёрсола ва дорои хусусиятҳои хос мебошад. Меваи ангур на танҳо дар намуди тару тоза, балки дар намуди хушк мавиз ва маҳсулоти коркарди саноатӣ истифода бурда мешавад, ки барои саломатии инсон хеле муфид мебошад. Хусусияти дигари ангур дар он аст, ки як қатор навъҳои онро дар сардхонаҳо ва хонаҳои махсус муддати 6-7 моҳ (октябр- май) нигоҳдорӣ кардан мумкин аст ва ин барои бо ғизои сервитаминов ва тару тоза таъмин намудани аҳоли мусоидат мекунад.

Инчунин дар таркибаш ангур як гуруҳ витаминҳои ба монанди-А, В, С, Д ва қандҳои доруғии глюкоза, фруктоза то 35%, кислотаҳои органикии ангурӣ, себӣ, сафедаҳо, пектинҳо, моддаҳои минерали калий, калсий, фосфор, оҳан ба монанди инҳоро дорад. Дар 1 кг ангур аз 18 то 27% қанд мавҷуд буда, дорои 700-900 кило калория мебошад. Як литр шарбате, ки дар он 1,5 кг ангур истифода мешавад кувватнокиаш ба 650 гр гӯшти гов баробар аст. Дар осоишгоҳҳо бо меваи хушку тари ангур (ампелотерапия) бемориҳои диққи нафас, гурда, дил, меъда, рӯда, камхунӣ, сили шуш, харобии системаи асаб, сусту лоғар шудани организм ва дигар намуди бемориҳоро таъмин мекунад. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон навъҳои зиёди ангур мавҷуданд, ки ҳар

яки онҳо хусусиятҳои ба худ хос доранд ва навҳои алоҳида дар панҷ муҳлат пухта мерасанд: ба монанди ангури пешпазак, барвакӣ, миёнапаз, миёнаи дерпаз ва дерпаз.

Онҳоро аз рӯи самти таъиноташон ба навҳои хурданибоб, мавизию кишмишӣ ва техникӣ чудо мекунанд. Дар дастур маълумот дар бораи ангури «Чавз» (Султонӣ) дода мешавад, ки шумораи онҳо гарчанде нисбати дигар гуруҳҳо камтар бошад ҳам, лекин талабот ба маҳсулоти онҳо дар бозори дохилию беруна афзуда истодааст. Имрӯз дар минтақаҳои тоқпарварию чумхурӣ ин навҳо парвариш карда истодданд. Лекин минтақаи чамоати деҳоти «Роҳатӣ»-и ноҳияи Рӯдакӣ макони қадимаи парвариши ин навҳо ба ҳисоб меравад.

Тавсифи навҳои ангури «Чавз» (Султонӣ)

Дар Тоҷикистон навҳои маҳаллӣ ба ҳисоб меравад. Дар минтақаҳои ангурпарвари вилоятҳои Хатлон, Суғд ва ноҳияҳои тобеи чумхур парвариш карда мешаванд. Ин навҳо хурданибоб буда, барои хушконидаш мувофиқ мебошад. Ангури чавз миёнапаз буда, хӯшааш миёна ва калон мешавад. Меваҳои зич, қулӯла, каме тухммонанд, сабзтобу зард, ҳангоми пурра пухтаниш қаҳраборанг мешавад, пӯсташ равшани тобишдор,

холҳои ҳарчо-ҳарҷои сафед дорад. Лаҳмаш сероб ва рангаш равшани тоза. Баҳои чошнигириаш 8,8 баллро ташкил медиҳад. Таркиби кимиявӣ: қанднокиаш 17,8 фоиз, туршиаш 0,41 фоиз буда, ҳосилнокиаш баланд мебошад. Инчунин барои ҳамлу нақл мувофиқ аст. Ин навъ баъди 3-4 соли шинонидан пурра ба ҳосил медарояд.

Барғҳо-миёна, гирдшакли панҷ паррадор. Боли барг ранги кабудӣ баланд дошта, поёни барг пашмак надорад. Парраҳои барги ба боло хамида (тобхӯрда) мебошад.

Гулҳо-дучинса. Хӯшаҳояш-калон, конусшакли цилиндрӣ, қанотдор, ҷойгиршавии меваҳо дар хӯша каме зич буда, баъзан кушод мебошанд. Вазни миёнаи хӯша аз 200 то 250 г-ро ташкил намуда, сергӯшту шарбатнок аст. Пухтарасии техникаи ин навъи ангур дар водии Вахш ба охири моҳи июл ва дар водии Ҳисор бошад ба аввали моҳи август рост меояд. Ҳосилнокии ин навъ дар заминҳои обёришаванда 60 т/га ва дар заминҳои лалмӣ бошад, 30 т/га-ро ташкил медиҳад. Навъи ангури «Ҷавз» (Султонӣ) ба сардии замистон на он қадар тобовар буда, ба хушкӣ тобовар аст. Устуворияти навъ ба касалиҳои антракноз, оидиум, кирми баргпечонак суст мебошад. Меваи ангури «Ҷавз» (Султонӣ)-ро ба ғайр аз тару тоза истеъмол кардан ва хушконида, инчунин барои тайёр

кардани шаробу нӯшокиҳои гуногун истифода мебаранд.

ТЕХНОЛОГИЯИ БУНЁДИ ТОКЗОР

Тайёр кардани замин ва шинонидани ниҳол

Қабл аз шинонидани ток дар замини интихобшуда, бояд ба замин пеш аз шудгор поруи маҳаллӣ 40 тонна дар 1 га ворид намуда, баъд аз он дар чуқурии 35-40 см шудгор кардан лозим аст. Шудгорро бо мошинолоти П-Я-3-35, бо насб кардани пешплуг гузаронидан зарур аст, то ки поруи ворид намуда зери хок карда шавад.

Шудгорро дар фасли тирамоҳ гузаронидан (октябр - ноябр) хело муфид аст. Пеш аз шинонидани ниҳоли ток, замин бояд хамвор карда шавад. Муҳлати шинондани ниҳоли ток дар фасли тирамоҳ барои пурра сабзидани он ва дар заминҳои лалмӣ, бошад аввали баҳор хуб мусоидат мекунад. Баъд аз шинонидани ниҳоли ток заминро обёрӣ кардан лозим, то ки ниҳоли шинонидашуда хуб нашъунамо ёбад. Пеш аз шинондани ниҳолҳо решаҳои осебдида ва нӯгҳои дарози решаҳо бурида, ба ҳар беҳи ниҳол як навда ва ду се чашмак гузошта мешавад. Шинондани ток бо намуди - амудӣ дар сутунчаи бетонӣ бо нақшаи 3 x 2; дар як га 1667 беҳ ниҳол, 4 x 2 м. 1250 беҳ дар як га. 4 x 3 м. дар як га 833 беҳ ниҳоли ток шинонида мешавад. Дар чойлоб, бо тарзи уфуқи (уланг) бо

нақшаи 5x5; 6x6 м. 400; 277 бех ниҳоли тоқ дар як га шинонидан мумкин аст.

Парвариши тоқзор

Барои гирифтани ҳосили фаровон аз ин намуди тоқзорҳо, хусусан барои ҳамаи навъҳои кишмишӣ иҷрои чунин корҳои агротехникӣ дар муддати муқарарӣ, ки нақши муҳимро мебозанд, тавсия карда мешавад:

- корҳои механикӣ: шудгор, чизел-нармкунии байни қаторҳо, озуқадиҳӣ, муборица бар зидди ҳашароту касалиҳо);

- корҳои дастӣ: (тоқбурӣ, бастанӣ наждаи тоқ ба хавоза, хомтоқ ва обёрикунӣ).

Бо мақсади баланд бардоштани сатҳу сифати ҳосилнокӣ ва нашъунамои тоқ, лозим аст, ки заминӣ тоқзорҳоро сола ду маротиба шудгор намоем.

1) Шудгори тирамоҳӣ то чуқурии 30 см тавассути мошинолотҳои кишоварзӣ гузаронида мешавад. Аҳамиятӣ чунин коркард дар он мебошад, ки алафҳои бегона ва баргҳои ҳазонреза дар чунин чуқуриҳо зери хок карда мешавад. Дар мавсими зимистон аз таъсири барфу борон онҳо пӯсида ба моддаҳои ғизоӣ табдил меёбад, ки онро ҳамчун маводи озуқа, занги тоқ истифода мебарад.

2) Шудгори аввали баҳорӣ (развал), ки дар даҳаи 2-3-юми март чараён мегирад. Ҳангоми шудгор хокро

ба беҳи буттаи ток ба чуқурии то 25 см партофта мешавад алафҳои бегонаи наврӯида несту нобуд мегардад.

Шудгорро бо ёрии мошинолотии ПРВН - 2,5 А ва чизелро низ тавассути ҳамин мошин бо васл кардани органҳои кори нармкунанда мегузаронанд.

Шароити хубтарин барои парвариши тоқзори ҷавон ва ҳосилдеҳ ин нарм нигоҳ доштани замини байни қатори ток ва нест намудани алафҳои бегона бо ёрии нармкунакҳо (чизел) мебошад. Чизели байни қатории ток баъди ҳар 2-3 маротиба обёрӣ намудан, як бор иҷро карда мешавад. Аҳамияти ин гуна коркард дар он мебошад, ки алафҳои бегонаи дар мавсими баҳору тобистон сабзидаро нобуд ва хокро майда карда намнокии байни қаторро хуб нигоҳ медорад.

Тоқбурӣ - сарборигузурӣ

Яке аз омилҳои асосии ба танзим дарории ҳосил ва гирифтани ҳосили зиёд, ин тоқбурӣ - сарборигузурӣ мебошад. Тоқро дар шароити мавзёҳои обёришаванда ва лалмӣ аз сардии зимистон моҳи январ сар карда, то даҳаи якуми моҳи март буридан лозим аст. Бояд рӯзҳои тоқбурӣ ҳарорати сардии ҳаво аз -3° С паст набошад ва то обдиҳии навдаҳо ин амалиётро ба итмом расонидан лозим.

Сарборигузурии буттаи тоқи ангури «Ҷавз» (Султонӣ) ба қувватнокии буттаи ток вобастагӣ дорад. Ба як буттаи тоқи дар ҳавоза гирифташуда, дар

заминҳои обёришаванда аз 80 то 150 чашмак ё ин ки аз 12 то 20 навда гузоштан тавсия карда мешавад. Агар тоқзор бо тарзи уфуқӣ-ҷойлоб бунёд шуда бошад, ба ҳар буттаи тоқ аз 150 то 200 чашмак ё аз 22 то 45 навда ба ҳисоби миёна ба ҳар як навда 6-8 муғча гузоштан лозим аст. Дар заминҳои лалмии бо намии табиӣ пурра таъмин бошад, 50- 70 чашмак ё ин ки ба ҳар як навда 6-8 чашмак, 8-10 адад навда гузошта мешавад. Баъди буридани навдаҳо ба тезӣ онҳоро ба ҳавоза (сим) ба намуди камоншакл бастан лозим меояд.

Хомтоқ ва бастанӣ навдаҳо ба ҳавоза (сим)

Хомтоқ - ин намуди корро дар якҷанд марҳила мегузaronанд, ки барои хуб нашъунамо кардани тоқ ва ҳосили фаровон гирифтани мусоидат менамояд. Хомтоқи якумро дар вақти 15-25 см будани навдаҳо ё ин, ки ҳангоми пайдошавии хӯшагулҳои ангур ва хомтоқи дуюмро бошад, баъд аз гул фаромадан гузаронида мешавад. Моҳияти хомтоқ аз он иборат аст, ки он хатогиҳое дар вақти тоқбуриӣ содир шуда буд, ислоҳ карда мешаванд. Бо роҳи канда партофтани нардҳои зиёдати, яъне нардҳои дугоник, нардҳои беҳосили аз навдаҳои ҳосилдиҳанда сабзида ва он нардҳои, ки аз тарафи дастақҳо ва кундаҳо месабзанд бурида гирифта мешавад.

Баробари ин зараррасони буттаҳои тоқро аз ҳашаротҳо ва касалиҳои гуногун пешгирӣ менамояд. Агар хомтоқ босифат иҷро карда шавад, навдаҳо

барои соли оянда хуб мепазанд. Баъд аз оғози хомток навдаҳои сабзи тоқ ба ҳавозаҳо (сим) баста мешаванд. Навдаҳои ҳосилдорро то хӯшаи ангур баргҳояшро қанда партофта, баъд онро як - ду донагӣ ба ҳавоза бастан лозим аст. Агар навдаро бандча, тӯда - тӯда бо ҳам бандем дар ин ҳолат шамолгузар намешавад, офтоб хуб намерасад, ки чунин амал ба пайдошавии ҳашаротҳои зараррасон ва касалиҳои замбуруғӣ шароити хуб фароҳам меоварем.

Озуқадихии тоқ

Тоқ ҳам ба монанди дигар зироатҳо ба нуриҳои минералӣ ва органикӣ талаботи зиёд дорад. Дар натиҷаи тадқиқотҳои илмӣ гузарониданишуда чунин меъёри додани нуриҳои минералӣ бо намудҳояш ба тоқзорҳои ҳосилдиҳанда тавсия карда мешавад.

Дар заминҳои обӣ нитроген – 441 кг/га вазни физикӣ, (N -150 кг/га моддаи таъсирбахш); фосфорӣ– 555 кг/га вазни физикӣ, (P-100 кг/га моддаи таъсирбахш) ва калий – 166 кг/га вазни физикӣ, (K-100 кг/га моддаи таъсирбахш). Дар заминҳои лалмӣ N- 352 кг/га вазни физикӣ, (N-120 кг/га моддаи таъсирбахш); P- 500 кг/га вазни физикӣ, (P-90 кг/га моддаи таъсирбахш) K - 100 кг/га вазни физикӣ ва (K- 60 кг/га моддаи таъсирбахш). Мӯҳлати ворид намудани нуриҳои фосфорӣ ва калийдор пеш аз шудгори тирамоҳӣ ё аввали баҳор мебошад. Нуриҳои азотиро дар ду мӯҳлат 50% - аввали баҳор март – апрел, 50% -

баъди гулкунӣ ворид кардан лозим мебошад. Нуриҳои минералиро бо трактори МТЗ - 80 бо олоти ПРВН - 2,5 А. дар чуқурии 20 – 25 см ворид менамоянд. Дар заминҳои лалмӣ нуриҳои фосфорию калигийро пас аз хазонрез, аз аввали моҳи декабр то охири феврал ва нуриҳои нитрогениро бошад, вобаста ба минтақаҳои ҷойгиршавии майдони тоқзорҳо дар моҳҳои марту апрел ворид менамоянд.

Обмонии тоқзор

Дар асоси таҷрибаҳои бисёрсола муқарар карда шуд, ки дар давоми нашъунамои тоқзорҳои ҳосилдеҳ аз 8 то 12 маротиба аз рӯи меъёри 800 – 1200 м³/га обёрӣ карда мешаванд. То гулкунӣ ба тоқ об мондан лозим нест, барои он ки боронгарии аввали баҳор ба тоқ басандагӣ мекунад. Дар заминҳои регу шағалдор пас аз моҳи апрел як маротиба обёрӣ кардан хеле аҳамияти калон дорад.

Обмонии тоқзор ба намуду таркиби хок ва мавзёи ҷойгиршавии он вобастагӣ дорад, агар хок санглох ё шағалӣ бошад, обмонӣ тез давомнокиаш кӯтоҳ зарур аст. (10 - 16/соат). Хок, гилхок ва бесанг бошад, давомнокии обмонӣ дароз, яъне обёрикунии шабонарӯзӣ 20 - 24/ соатро дар бар мегирад.

Дар вақти обёрӣ кардан об набояд дар якҷо ҷамъ шавад. Поёнобфароҳо бояд босифат рост карда шуда, об зуд ҷорӣ шавад.

Дар заминҳои лалмӣ барои захира кардани намӣ заминро бояд дар тирамоҳ бо чуқурии 35-40 см чуфт ва беҳи буттаҳоро нарм кард. Пас аз анҷомёбии боришот дар моҳи май бояд заминро мола ва беҳи буттаҳоро аз алафҳои бегона тоза карда, намиро аз бухоршавӣ нигоҳ доштан лозим меояд. Беҳтараш беҳи буттаҳоро бо маводҳои гуногун: тол, пардаи полиэтиленӣ, қоҳи пӯсида, аррамайда рӯйпӯш кард.

Муҳофизати тоқзорҳо аз ҳашаротҳои зараррасон ва касалиҳо

Ангури «Чавз» (Султонӣ) нисбат ба дигар навъҳои ангурҳои истеъмолшаванда ба касалиҳои оидиум ва антракноз устуворияти паст доранд. Дар мавзёҳои тоқпарварӣ ҳашаротҳои - баргпечони хӯшаи ангур, касалии ордакии тоқ (оидиум), чечаки ангур (антракноз) ба ангур зарари ҷиддӣ мерасонад. Қайд кардан ба маврид аст, ки агар қорҳои агротехникии тоқ ба монанди: - шудгор, яҳобмонӣ, тоқбурӣ, хомтоқ, бастанӣ навадаи сабзи тоқ дар муҳлатҳои муқарарӣ бо сифати хуб гузаронида шавад, тоқзорро аз ҳашаротҳои зараррасон ва касалиҳо бе истифодаи заҳрдоруҳо пурра эмин нигоҳ доштан мумкин аст. Агар зарурият пайдо шавад, дар ин ҳолат истифодаи заҳрдоруҳо ба роҳ мондан мумкин. Солҳои охир намуди заҳрдоруҳо бар зидди касалӣ ва ҳашаротҳои зараррасон хеле зиёд шудаанд, ки бисёри

онҳоро дар мавзеъҳои тоқпарварӣ бе санҷиш истифода мебаранд, ки натиҷаи дилхоҳ наменданд.

Аз ин лиҳоз якчанд намуд захрдоруҳое, ки бар зидди касалӣ ва ҳашаротҳои тоқзор олимон санҷидаанд, тавсия карда мешаванд.

Инсектасидҳо бар зидди ҳашароти зараррасони тоқ:

Фюри 10% э.к - 0,5л/га,
Актеллек 50% э.к - 2л/га,
Аваунт 15% э.к - 0,35л/га.

Фунгидсидҳо бар зиди касалиҳои тоқ

Байлетон 5% э.к, 0,6-0,8 г/га
Топсин М 10% х.н - 1,2кг/га,
Фоликур 22,5% э.к - 0,3л/га,
Олтингугурди хока – 30 кг/га (чанг кардан),
Топаз 5% э.к - 0,5л/га
Абиго пик 2,5л/га
Авуант 15% э.к – 0.35л/га

Захрдоруҳои номбурдашударо дар мавсим бо навбат иваз намуда як маротиба бояд истифода кард. Агар як навъи ин захрдоруҳо ду маротиба истифода барем фоидаи хуб намебахшад, чунки ҳашарот метавонад барои тобовар шудан масъуният пайдо кунад. Ҳангоми истифодаи захрдоруҳо ҳатман техникаи беҳатариро риоя карда, муддати 20-30 рӯз пеш аз пӯхтани ангур пошидани захрдоруҳоро қатъ намудан зарур аст.

Адабиётҳо

1. Горбач В.И. Влияние системы ведения и густоты посадки на фитоклимат и агробиологические особенности кустов винограда: //Автореф.дисс на соиск. учен.степ. канд.с.-х.н., Самарканд, 1962. – С.2-16
2. Махмадқулов Х. Влияние агротехнических факторов на продуктивность винограда. Сборник научных работ. Душанбе – 2003. – С.57-60.
3. Бродниковский М.И. Виноградарство на богарных землях Таджикистана. Обзорная информация. Душанбе, 1982. – С.24-26
4. Бузин Н.П. Система формирования и обрезка кустов. – В кн.: Виноградарство Уз. ССР, Ташкент, 1956. – С.45-55.

Дар Институти боғу тоқпарварӣ
сабзавотқории АИКТ ба табъ расидааст.
734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 21 ^а